

РЕШЕНИЕ

№ 2441

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **306** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Дирекция на „Инспекция по труда“, [населено място], срещу решение № 20196426/30.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 17147/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 105-и състав, с което е отменено наказателно постановление № 29-007075/11.12.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“.

Касаторът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“ иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че е осъществен състава на нарушение по чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, но е приела, че деянието е малозначително. Исква се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. В с.з. се представлява от юриск. С., която поддържа жалбата и претендира юриск. възнаграждение.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], обл. С., представлявано от А. П., чрез адв. Б. В. – САК, в с.з. оспорва жалбата, претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е основателна.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], обл. С., представлявано от А. П., срещу наказателно постановление № 29-007075/11.12.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“, с което за нарушение на чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от КТ на същото е наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

С решение № 20196426/30.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 17147/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 105-и състав, с което е отменено наказателно постановление № 29-007075/11.12.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“. В мотивите си районният съд приема, че съставът на нарушението е осъществен от дружеството, предвид наличието на доказателства, които го установяват по безспорен и категоричен начин. Преиема, че така описаното деяние от фактическа страна осъществява състава на адм. нарушение, като работникът К. С., към момента на проверката е била в трудовоправно отношение с работодателя [фирма]. Трудовият договор и уведомлението били последващи проверката, а дружеството не било предоставило такъв към момента на допускане на работа, както и уведомление до ИТ, но въпреки това, с оглед на това, че уведомлението е с регистриран час 14,37 ч. от същата дата, а проверката била приключила в 14,40 ч., то деянието било малозначително по смисъла на 9, ал. 2 от НК. Като е достигнал до този извод, въззивният съд неправилно е приложил материалния закон като е налице касационно основание за отмяна на процесното решение, предвид неправилно приложение на закона.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо. Въззивният съд обаче неправилно е приложил материалния закон.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество фактическата обстановка, изложена в АУАН се установява по безспорен и категоричен начин и не се оборва от въззивника, посредством събраните в хода на производството гласни доказателства, така и от писмените такива. Установено е, че лицето С. се е намирало в обекта, проверяван от контролните органи като е доказано осъществяването на трудова дейност като работник. Същата е попълнила собственоръчно декларация, в която категорично посочва, че е работила при съответно работно време в съответно работно място и е изпълнявала съответни трудови задачи. Това обстоятелство се доказва и посредством разпита на свидетелите по делото. Съдът е обсъдил приетите по делото доказателства, в съответствие с процесуалните правила, но неправилно е приел, въпреки установената в решението фактическа обстановка, че деянието е малозначително. Настоящият състав на съда намира, че от фактическа страна е доказано категорично в производството пред контролните органи и пред съда престирването на труд, при съответните характеристики на трудово правоотношение като работно време, субординация на служителя, наличие на съответни трудови задължения и т.н. от страна на С. в обекта, стопанисван от наказаното дружество. Правилно описаното от фактическа страна

деяние е подведено като съставомерно на състава на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда, с оглед непредоставянето на работника преди постъпване на работа на подписан трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Ирелевантно в случая е това, че към края на проверката вече е бил регистриран трудовия договор в ИТ. Това, че нарушението е остраниено още към края на проверката не прави случая малозначителен по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК. Общ. опасност на деянието е факт, предвид на това, че трудовият договор и уведомлението за сключването му очевидно са изготвени именно във вр. с проверката на контролните органи. Деянието би могъл да се характеризира като маловажен случай, но с оглед забраната на 415в, ал. 2 от КТ, прилагането на ал. 1 от с.р. е невъзможно.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че съставът на нарушение по чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от КТ е осъществен от фактическа и правна страна от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място] като правилно е ангажирана адм. – наказателната му отговорност в минималния предвиден от закона размер – 1500 лева.

Оспорваното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, поради което следва да бъде отменено, а наказателното постановление - потвърдено. На касатора следва да се присъдят разноски за юриск. възнаграждение в размер на 100 лева, с оглед изхода на спора и своевременното искане.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 20196426/30.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 17147/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 105-и състав, като вместо същото
ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 29-007075/11.12.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“, с което за нарушение на чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от КТ на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], обл. С., представлявано от А. П., е наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева;

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], обл. С., представлявано от А. П., да заплати на Главна дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

